

Komentarz do prac

Bieżące wydanie „Postępów Nauk Medycznych” jest monografią poświęconą problemowi przepuklin brzusznych, ich etiologii i postępowaniu chirurgicznemu. Spośród wszystkich schorzeń chirurgicznych przepukliny brzuszne są jednymi z najczęściej spotykanych w praktyce klinicznej chirurgów ogólnych. Temat ten od wielu lat stanowi przedmiot zainteresowania naukowców i z każdym rokiem przybywa nam informacji odnośnie jak najlepszego zaopatrywania pacjentów z powyższym schorzeniem. Przepukliny brzuszne towarzyszą człowiekowi od wieków. Pierwsze dowody leczenia przepuklin odnajdujemy w starożytnym Egipcie, Grecji i Mezopotamii. Przez dziesięciolecia sposób leczenia przepuklin pachwinowych ulegał ewolucji. Duży postęp w chirurgii przepuklin brzusznych nastąpił w XX wieku. Rys historyczny zagadnienia przedstawiono w artykule pt. „Historia operacyjnego leczenia przepuklin pachwinowych”.

Operacje przepuklin pachwinowych i pooperacyjnych to powszechnie wykonywane procedury chirurgiczne w Polsce, Europie i na świecie. Epidemiologia i patogenezę tych schorzeń są podobne i występują w tych samych grupach wiekowych i płciowych, co opisano w pracach: „Przepukliny pachwinowe – przegląd literatury” i „Przepukliny pooperacyjne – epidemiologia, patogenezę, rozpoznanie i postępowanie chirurgiczne”.

W artykule pt. „Charakterystyka i postępowanie w przypadku przepuklin pachwinowych oparte na własnym doświadczeniu” opisano naturalny przebieg przepuklin pachwinowych z uwzględnieniem wieku, zawodu, chorób współistniejących oraz najczęściej zgłaszanych dolegliwości. Pacjenci zwykle zgłaszają się do lekarza z wyraźnym wybrzuszeniem bądź bólem w okolicy pachwinowej, który wpływa negatywnie na jakość ich życia. Wytyczne sugerują postępowanie chirurgiczne w odniesieniu do wszystkich przepuklin objawowych w celu zmniejszenia objawów klinicznych oraz uniknięcia niekorzystnych powikłań. Przeprowadzona została także analiza postępowania chirurgicznego. Przepukliny pooperacyjne stanowią częste odległe powikłanie zabiegów przeprowadzanych w obrębie jamy brzusznej.

Występowanie przepukliny pooperacyjnej zależy od czynników związanych ze stanem ogólnym pacjenta oraz techniką przeprowadzania zabiegu. Jedyną formą leczenia przepuklin pooperacyjnych jest zabieg naprawczy. Doświadczenia zostały zaprezentowane w publikacji „Postępowanie chirurgiczne w leczeniu przepuklin pooperacyjnych – materiał własny”. Epidemiologię występowania przepuklin rozworu przełykowego, ich patogenezę oraz możliwości terapeutyczne przeanalizowano w pracy pt. „Przepukliny przeponowe – epidemiologia, patogenezę, diagnostykę”. Przepuklina rozworu przełykowego jest częstą patologią, a częstość występowania rośnie wraz z wiekiem. Wyróżniamy przepuklinę wślizgową i przepuklinę okołoprzełykową. Pacjenci z przepukliną przeponową mają wiele niespecyficznych objawów, które sprawiają, że pacjenci leczeni są z powodu innych chorób, opóźniając właściwe leczenie. Leczenie chirurgiczne przepukliny rozworu przełykowego przedstawiono w opracowaniu pt. „Postępowanie z pacjentami z przepukliną przeponową w materiale własnym”.

Aktualne wydanie polecam wszystkim chirurgom zajmującym się chirurgicznie leczeniem przepuklin oraz innym specjalistom. Wiadomości znajdujące w publikacjach są przydatne w praktyce lekarskiej.

*Hady Razak Hady
1st Department of General and Endocrine Surgery,
University Clinical Hospital in Białystok, Poland*